

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1994-1995

OPENBARE COMMISSIEVERGADERINGEN

HANDELINGEN

COMMISSIE VOOR CULTUUR

VERGADERING VAN 21 FEBRUARI 1995

Interpellatie van mevrouw A. De Maght-Aelbrecht tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over het bibliotheekdecreet en de bepaling van het programmadecreet 1995
Met redenen omklede motie

**VOORZITTER : de heer A. Schel-
lens**

— *De interpellatie wordt gehouden
om 14.15 uur.*

**Interpellatie van mevrouw A. De
Maght-Aelbrecht tot de heer H.
Weckx, Vlaamse minister van Cul-
tuur en Brusselse Aangelegenheden,
over het bibliotheekdecreet en de
bepaling van het programmadecreet
1995**

De voorzitter : Aan de orde is de
interpellatie van mevrouw De Maght-
Aelbrecht tot de heer Weckx,
Vlaamse minister van Cultuur en
Brusselse Aangelegenheden, over
het bibliotheekdecreet en de bepa-
ling van het programmadecreet 1995.

Mevrouw De Maght-Aelbrecht heeft
het woord.

Mevrouw A. De Maght-Aelbrecht :
Mijnheer de voorzitter, mijnheer de
minister, collega's, ingevolge het de-
creet betreffende het Nederlandstalig
Openbaar Bibliotheekwerk van
19 juni 1978 werden de gemeenten
verplicht een openbare bibliotheek
op te richten.

De Vlaamse overheid beloofde voor
de nodige middelen te zorgen. Men
kan echter alleen vaststellen dat de-
zelfde overheid, maar dan enkele
jaren later, tegen de formele belof-
ten in, stelselmatig haar steun ver-
mindert en de financiële verantwoor-
delijkheid van het decreet op de ge-
meenten afwentelt.

Zo voorziet het programmadecreet
1995 niet alleen in een vermindering
van het personeelskader, maar be-
paalt het bovendien dat de maatregel
retroactief van kracht is. Dit
zorgt voor heel wat problemen voor
de gemeenten, want ook zij moeten
tijdig hun begroting opmaken en zit-
ten dus met de gevolgen van deze
beslissing.

Eigenlijk wordt de lat - een woord
dat men zo graag gebruikt - hele-
maal niet gelijk gelegd aangezien de
gemeenten die de wettelijke ver-
plichting tot de oprichting van een
openbare bibliotheek niet nakwamen,
worden beloofd vermits in het-
zelfde programmadecreet wordt be-
paald dat precies deze gemeenten in
aanmerking komen voor een eerste
uitrustingssubsidie.

Ik wens de minister dan ook de vol-
gende vragen te stellen.

Ten eerste, wat is de invloed van de
maatregel op de begrotingen van de
Vlaamse gemeenten ? Hoeveel zal
de Vlaamse Gemeenschap dus min-
der uitkeren aan de subsidiegerech-
tigden ingevolge het retroactief stel-
len van genoemde maatregel ?

Ten tweede, hoeveel arbeidsplaatsen
dreigen er verloren te gaan bij toe-
passing van artikel 33 § 1 van het
programmadecreet 1995, indien de
gemeenten het ontstane verschil niet
bijpassen ? Dit is niet onmogelijk.
De gemeenten kunnen, ingevolge de

laattijdige mededeling, in moeilijk-
heden komen.

Heeft men ook gedacht aan de ge-
volgen voor de lectuurbeleving in
Vlaanderen ?

Ten derde, hoe verklaart de minister
de ongerijmdheid in zijn uitspraken ?
Enerzijds zegt hij de gelijkheid inza-
ke subsidiëring van het
personeelsbestand na te streven en
anderzijds bevoordeelt hij de
gemeenten die een wettelijke
bepaling niet nakomen.

Ten vierde, overweegt de minister
voor de toekomst nog andere - dat is
ook mogelijk - retroactieve maatre-
gelen die het bibliotheekwezen ver-
der zouden kunnen ondermijnen en
die er misschien zouden kunnen toe
leiden dat wij, in de plaats van voor-
uit te gaan, wat toch de wens is van
ons allen, achteruitgaan in vergelij-
king met tien of twintig jaar geleden ?

Graag kreeg ik van de minister een
duidelijk antwoord op deze vragen.

De voorzitter : De heer Van Peel
heeft het woord.

De heer M. Van Peel: Mijnheer de
voorzitter, ik betwist geen enkele
collega het recht om te interpelleren.
Dat is een heilig recht. Ik zal ook
niet antwoorden in naam van de mi-
nister, maar ik wil toch even mijn
verontwaardiging uitdrukken over
wat mevrouw De Maght komt te
zeggen.

De genomen maatregel is een uit-
vloeisel van een protocol dat tussen

Van Peel

de vier partijen werd gesloten. Bij de bespreking van het programmadecreet stelde een collega van onze fractie, mevrouw Leysen - en daarover werd ook in onze fractie zwaar gediscussieerd - niet de uitvoering van het protocol in vraag wegens het feit dat het geldig was met terugwerkende kracht vanaf 1994. Zij werd toen gewezen op het feit, niet alleen door de minister maar ook door collega's van andere partijen, dat dit niet kon, alhoewel de betwisting alleen betrekking had op de terugwerkende kracht.

Ik heb hier het verslag van de commissie en ik citeer : "De heer Seeuws dringt erop aan dat het politiek akkoord zou worden gerespecteerd. Dat betekent dat amenderingen met betrekking tot het bibliotheekdecreet vooraf tussen de fracties worden overlegd". Bovendien lees ik verder : "De heer Chevalier" - van uw fractie, mevrouw De Maght, - "sluit zich hierbij aan en vraagt eveneens de eerbiediging van het politiek akkoord".

Wij waren in onze fractie niet gelukkig met de terugwerkende kracht vanaf 1994. Er was op zijn minst ruimte voor enige interpretatie. De minister heeft ons nadien kunnen overtuigen, maar dat ging toen over de interpretatie tot 1994. Op een ogenblik dat een collega van mijn fractie het woord voert, wijst een collega van uw fractie, mevrouw De Maght, haar bijna terecht door te zeggen dat ze daarover het woord niet mag voeren, zelfs niet over die terugwerkende kracht, omdat dat ingaat tegen het politiek akkoord dat tussen de vier initiatiefnemers voor het bibliotheekdecreet is gesloten.

Ik wens hier dus mijn verwondering uit te drukken over de interpellatie zoals u ze thans hebt gehouden.

Mevrouw A. De Maght-Aelbrecht : Mijnheer de voorzitter, mag ik daar eerst op antwoorden ?

De voorzitter : Mevrouw, u mag een repliek houden na het antwoord van de minister.

De minister heeft het woord.

Minister H. Weckx : Mijnheer de voorzitter, de heer Van Peel heeft mij het gras voor de voeten weggemaaid. In tegenstelling met wat de uitdrukking kan laten vermoeden ben ik hem daarvoor zelfs dankbaar. Niet alleen hebben wij daar in de vorige commissievergadering uitvoerige besprekingen aan gewijd, ook in de discussie in verband met het begrotings- en programmadecreet werd gedurende een hele middag het probleem van cultuur in het algemeen en de moeilijkheden in verband met de uitvoering van het bibliotheekdecreet in het bijzonder door alle fracties uitvoerig behandeld.

Ik verwijs naar de Handelingen nummer 14 van 1993 en naar het debat ter zake van 15 december 1994 dat verscheidene uren heeft geduurd.

Eerst en vooral wens ik eraan te herinneren dat alle punten die verband hielden met het bibliotheekdecreet van 1978 telkens met een protocol werden afgehandeld. Dit gebeurde ook in de periode van de toenmalige notoire PW-ministers. Ik vind het goed dat de Vlaamse Raad deze traditie in ere houdt.

Ter zake hebben wij dus de traditie willen voortzetten. De vier traditionele fracties, die telkens de uitvoering van het bibliotheekdecreet hebben gedragen, - ook in moeilijke tijden toen de heer Poma nog crisisbesluiten nam - wensen dat gesprek in elk geval in dezelfde lijn voort te zetten.

Gedurende de maand juni hebben wij op mijn kabinet, met vertegenwoordigers van de vier fracties, tot tweemaal toe vergaderd ten einde de problematiek waarmee we worden geconfronteerd, te schetsen.

Van 1994 naar 1995 is er een stijging van de tussenkomsten voor het bibli-

otheekdecreet met 10 procent, terwijl de begroting voor Cultuur globaal slechts met 4,5 procent is gestegen. Wij hebben dus de lijn van onze voorgangers gevolgd om het bibliotheekdecreet van 1978 voor alle gemeenten in Vlaanderen zo goed mogelijk uit te voeren.

Het grote probleem voor de diverse ministers van Cultuur is de beheersbaarheid van een decreet dat in 1978 tot stand is gekomen, op een ogenblik - helaas - dat men dacht dat het nog allemaal mogelijk was. Een van mijn voorgangers heeft het meege maakt in zijn periode. Ik verwijs u naar 1983 en naar de crisisbesluiten.

Wij hebben die problemen telkens via een protocol willen oplossen omdat wij zo weinig mogelijk aan de basisbeginselen van het decreet wilden raken.

Ik verwijs naar het protocol dat op 30 juni werd ondertekend. Voor de VLD ondertekende de heer Dewael die uiteraard, als vroegere minister van Cultuur, deze materie zeer goed kent. Trouwens, in 1990 werd hij ook met moeilijkheden geconfronteerd en ook toen werd een protocol ondertekend. Daarin werden vier principes aangenomen.

Ten eerste, de einddatum voor de uitvoering van het bibliotheekdecreet, die al herhaaldelijk was opgeschoven, werd nog eens - een laatste keer - opgeschoven naar 1 januari 1997.

Ten tweede, de crisisbesluiten die destijds door minister Poma waren genomen, zouden van toepassing blijven.

Ten derde, er zou geen nieuw crisisbesluit komen - dit is heel belangrijk - omwille van de beheersbaarheid van de uitvoering van het bibliotheekdecreet op het vlak van de financiële middelen. Het deficit werd toen, in 1994, op 91,8 miljoen frank geraamd. Dit bedrag zou worden gevonden door het toepassen van de bestaande crisisbesluiten op die bibliotheken die reeds vóór het eerste

Weckx

crisisbesluit van 1983 waren erkend, en niet door een nieuw crisisbesluit.

Wanneer u dus spreekt over het gelijk leggen van de lat, is dat een optie die uiteindelijk na de onderhandelingen werd genomen. Immers, er waren slechts twee mogelijkheden : ofwel kwam er een nieuw crisisbesluit en zouden wij aan de bibliotheken opleggen dat in plaats van de 75 percent uitvoering, de 75 percent zou worden verminderd naar 70 of 65 percent. Dat hebben de vier fracties, de vaders van het bibliotheekdecreet, niet gewild en terecht. Ik was daar ook geen voorstander van.

Wij hebben geoordeeld dat, in plaats van een nieuw crisisbesluit te nemen - en vandaar de uitdrukking "de lat gelijk leggen" - die bibliotheken die inderdaad hun verantwoordelijkheid hebben opgenomen, van in den beginne het bibliotheekdecreet hebben uitgevoerd en daarvoor prioriteiten hebben moeten leggen - en, mevrouw De Maght, uw stad behoort tot deze categorie - zouden worden gelijkgeschakeld met die bibliotheken die na 1983 werden erkend. Dat is de optie die de vertegenwoordigers van de vier fracties - voor uw fractie ondertekend door de heren Dewael en Denys - hebben genomen na discussie en met bekendmaking van de cijfers. Op dat ogenblik hebben wij aan de collega's om de tafel duidelijk gezegd dat het om cijfers ging die door die gemeenten werden aanvaard. Vandaar deze rechtzetting in het programmadecreet.

Een vierde item dat in het protocol werd overeengekomen, is dat, enerzijds, het bestaande systeem van de uitrustingsstoelagen in die zin zou worden georiënteerd dat voor het eerst de eerste inrichting van nieuw-erkende bibliotheken zou worden gesubsidieerd en, anderzijds, ook een toelage voor de informatisering, en ten minste voor een minimale informatisering zijnde één PC en één CD-romconfiguratie, aan alle bibli-

otheken zou kunnen worden toegekend.

Dit zijn de vier principes die toen, na een open discussie en met de cijfers op tafel, werden overeengekomen.

Tijdens de bespreking van de begroting is er inderdaad een discussie gevoerd omtrent de uitvaardiging met terugwerkende kracht. In feite was er geen discussie meer over de ingangsdatum van 1 januari 1995. Iedereen ging akkoord met deze datum. Er was wel discussie over de interpretatie voor het jaar 1994. Sommigen beweerden het niet al te best te hebben begrepen. Indien men er het protocol op naleest, is het nochtans zeer duidelijk. In het protocol is er sprake van de begroting-1994 en over een tekort van 91,8 miljoen frank. Er worden cijfers voorgesteld maar het is perfect mogelijk dat te goeder trouw een aantal mensen rond de tafel dat niet zo hadden begrepen en meenden dat de maatregel slechts op 1 januari 1995 zou ingaan.

Dit wat het verleden betreft. Toch was het belangrijk de zaak te situeren. Mevrouw De Maght, ik herhaal nogmaals dat wij niet over één nacht ijs zijn gegaan. Wij hebben de twee mogelijke voorstellen voorgesteld. Er werd uitdrukkelijk geopteerd voor een voorstel dat naar mijn aanvoelen ook de grootste billijkheid van de partners kon wegdragen. Ten einde volledig te zijn, mag ook niet worden vergeten dat de 26 gemeenten die op dit ogenblik nog geen erkende openbare bibliotheek hebben opgericht, ook geen investeringstoelagen specifiek voor de bibliotheken meer zullen kunnen genieten, behalve voor de eerste uitrusting. Wat bouwen of verbouwen betreft, zullen de gemeenten een beroep moeten doen op hun trekkingsrechten op het Investeringsfonds. Men zou kunnen argumenteren dat aldus een bepaalde categorie van bibliotheken wordt benadeeld. Mijn antwoord hierop is dat de gemeenten die zo lang hebben getreuzeld om een bibliotheek op te richten, dan zelf maar de investering moeten

doen en hun prioriteiten moeten vastleggen wat de trekkingsrechten betreft.

Mevrouw De Maght, wat uw concrete vragen betreft, kan ik het volgende antwoorden. U vraagt welke de impact is van de maatregel op de begroting van de Vlaamse gemeenten en hoeveel arbeidsplaatsen hierdoor dreigen verloren te gaan.

Artikel 33 van het decreet houdende bepalingen tot de begeleiding van de begroting 1995, het zogenaamde programmadecreet, is inderdaad van toepassing met terugwerkende kracht vanaf 1 januari 1994. Op 15 december lag zelfs een amendement voor, ingediend door de heren Dewael en Geysels, niet om de principes te betwisten ; het had alleen betrekking op het principe van de terugwerkende kracht. Aan de hand van het gesloten protocol heb ik de Vlaamse regering gevraagd dit amendement te verwerpen, wat ook is gebeurd.

De retroactiviteit van deze maatregel kwam reeds uitvoerig ter sprake naar aanleiding van de verschillende besprekingen inzake de begroting en het protocol. De maatregel waarbij voor alle bibliotheken dezelfde formule wordt gehanteerd voor de berekening van het personeelskader, en waarbij dus de gunstiger berekeningsformule voor de bibliotheken erkend vóór 31 december 1983 vervalt, treft 19 gemeenten voor een totaal van 76,8 miljoen frank. Uitgedrukt in voltijds equivalent en rekening houdend met de reële invulling van de kaders, gaat het om 83,4 functies die niet verder zullen worden gesubsidieerd.

Of dit betekent dat arbeidsplaatsen zullen verloren gaan, is niet meteen duidelijk. In elk geval wordt voor de betrokken gemeenten niet de goedgekeurde personeelsformatie herzien maar wel de subsidiëring ervan. De gemeente kan de personeelsformatie handhaven maar zal hiervoor dus ruimer een beroep moeten doen op eigen middelen dan in het verleden

Weckx

het geval was. Ik geef dit ruiterlijk toe, maar ik herhaal dat dit principe door de vier fracties werd aanvaard.

U vraagt ook hoe ik de ongerijmdheid in mijn uitspraken verklaar, wanneer ik zeg dat, enerzijds, de gelijkheid inzake subsidiëring van het personeelsbestand moet worden nagestreefd en, anderzijds, de gemeenten die hun wettelijke bepaling niet nakomen, bevoordeelt.

Op dit ogenblik beschikken nog 36 gemeenten niet over een bij decreet erkende bibliotheek. Ik voeg er onmiddellijk aan toe dat 16 dossiers nog in behandeling zijn met het oog op een mogelijke erkenning. Voor al deze gemeenten werd de uiterste datum voor erkenning opgeschoven naar 1 januari 1997, zoniet moest een regeringscommissaris worden aangeduid. In onderling akkoord werd dus geopteerd voor een allerlaatste uitstel. Ik meen dat wij op de goede weg zijn. Inderdaad, wanneer vandaag nog slechts 36 gemeenten niet in orde zijn en voor 16 gemeenten de procedure aan de gang is, bestaat er mijns inziens een redelijke kans dat tegen 1 januari 1997, misschien op een paar kleine gemeenten na, het bibliotheekdecreet volledig kan zijn uitgevoerd.

Gezien inmiddels elke bijzondere bouwsubsidie voor de sector is afgeschaft en elke gemeente bijgevolg moet putten uit de trekkingsrechten op het Investeringsfonds, heb ik gemeend inzake de uitrustingsstoelagen het onderscheid tussen eerste uitrusting en latere aankopen niet meer te moeten aanhouden. Dit lijkt mij eerder een laatste aanmoediging voor de achterblijvers dan een onrechtmatig bevoordelen. Bij de achterblijvers gaat het over kleine en middelgrote gemeenten. Er is geen enkele gemeente meer met 20.000 inwoners of meer die achter is gebleven. Het gaat over gemeenten tussen 10.000 en 20.000 inwoners en het gros van de gemeenten situeert zich beneden de

5.000 en tussen de 5.000 en de 10.000 inwoners.

Het budget voor de uitrusting werd trouwens verdubbeld ten opzichte van 1994 ; het werd opgetrokken van 20,8 miljoen frank naar 40 miljoen frank op de begroting 1995.

U vraagt ook of ik in de toekomst nog andere retroactieve maatregelen zal nemen die het bibliotheekwezen verder kunnen ondermijnen. Het is zeker niet mijn bedoeling nieuwe besparingsmaatregelen voor de sector "bibliotheek" voor te stellen. Als de beschikbare middelen in de toekomst onvoldoende zouden blijken voor de uitvoering van het decreet dan lijkt het mij rechtvaardig eerst eventueel de bestaande gunstige uitzonderingsmaatregel die betrekking heeft op een klein gedeelte van de sector, weg te snoeien.

Het is de bedoeling op die manier de lat gelijk te leggen. Men kan natuurlijk discussiëren over de formule, maar ik heb getracht in alle openheid en billijkheid te zeggen waarom wij voor de ene en niet voor de andere formule hebben geopteerd.

Mijnheer de voorzitter, dat was mijn uitvoerig antwoord op de verschillende vragen van de interpellant.

De voorzitter : Mevrouw De Maght heeft het woord.

Mevrouw A. De Maght-Aelbrecht : Mijnheer de minister, ik dank u uiteraard voor uw uitgebreid antwoord. Ik hoop dat zowel u als collega Van Peel ervan uitgaan dat ik mijn tekst niet op een momentopname heb gebaseerd, maar dat ik zeker van het bestaan afwist van niet alleen vroegere besprekingen maar ook van vroegere protocols.

Mijnheer de minister, sta mij toe even uit te leggen waarom ik u toch die vragen heb gesteld. Ik meen dat wij ook moeten durven evalueren en moeten durven kijken naar de gevolgen wanneer die gevolgen op een ander moment kunnen worden bekeken. In juli 1994 heeft men niet

dezelfde situatie - en ik denk bijvoorbeeld aan de tewerkstelling - als vandaag.

Ik ga er nog altijd van uit dat, wanneer men over de gemeenten spreekt, men een bibliotheek, een cultuurbeleving, niet afzonderlijk kan zien van andere investeringen en noodwendigheden, van andere verplichte opdrachten die de gemeenten hebben. Dat is de reden waarom ik de vraag durfde te stellen.

Zoals u terecht hebt gezegd - en ik had trouwens ook al de berekening gemaakt - gaat het inderdaad over meer dan 80 werkplaatsen, 83,4 om precies te zijn.

Bovendien gaat het dan alleen maar om degene die gesubsidieerd werden of in aanmerking kwamen voor subsidiëring. Als u daarbij bedenkt dat de steden en de gemeenten ook een beroep doen op andere vormen van tewerkstelling om hun bibliotheek, een dienstverlening aan de bevolking, optimaal te laten functioneren en hun inspanningen vergroten om aan lectuurbevordering in Vlaanderen te doen, dan komt dat heel hard aan.

Enerzijds wordt op andere terreinen alles gedaan voor de tewerkstelling en anderzijds gaan hier 83 voltijdse banen verloren indien de gemeenten niet bijspringen. De gemeenten hebben hun begroting opgesteld. Wat moeten ze doen ? Bovendien zullen ze minder ontvangen dan was voorzien en waarop ze hadden gerekend. Zeker voor de kleinere gemeenten vormt dat een groot probleem.

Aan bepaalde gemeenten waren ook uitrustingsstoelagen beloofd. Zij hadden die dus ook ingecalculeerd en verliezen die nu effectief. Dat brengt in bepaalde steden de werking in het gedrang.

Ik weet over welk protocol het gaat, door wie het werd ondertekend, welke besprekingen eraan werden gewijd en welke debatten eraan zijn voorafgegaan. Ik ben ervan overtuigd dat men niet over ijs van één

De Maght-Aelbrecht

nacht is gegaan. Ik vraag mij echter af of het echt niet mogelijk is een nieuw protocol op te stellen. Als wij ons vergist hebben, waarom zouden wij het dan niet zeggen? Eventueel kan op andere vlakken wat minder worden gegeven om in stand te kunnen houden wat echt goed is.

Projecten waarvan na evaluatie blijkt dat ze slecht lopen, moeten kunnen worden afgevoerd. Men moet dat durven doen, zowel in de gemeenten als hier.

Ik geloof in de werking, het nut en de kracht van de bibliotheekwerking, maar hoe moet men het nog doen?

Zou dit geen aanzet zijn, weze het zeer voorzichtig, om nieuwe besprekingen te starten en andere oplossingen te zoeken?

Ik heb die vraag met goede bedoelingen gesteld, wetende dat er afspraken en protocols zijn. Wanneer een situatie echter verandert, denk ik dat men de moed moet hebben om ze opnieuw op de agenda te plaatsen.

Dat is de wens die ik wil uiten.

De voorzitter : De minister heeft het woord.

Minister H. Weckx : Mevrouw De Maght, ik twijfel niet aan uw goede bedoelingen. Ik meen dat dit trouwens uit mijn antwoord is gebleken. Ik begrijp best dat u verantwoordelijkheid draagt voor een belangrijke stad in Vlaanderen. U zegt dat deze maatregel voor de stad Aalst een mininkomst van 2,7 miljoen frank betekent. Het is misschien geen groot bedrag, maar het gaat vooral om het principe.

Mevrouw A. De Maght-Aelbrecht : Het gaat om 3,4 voltijdse banen.

Minister H. Weckx : Het gaat over de subsidievermindering in miljoenen frank, dus exact over 2,7 miljoen frank, tenminste wat het jaar 1994 betreft.

U hebt gelijk het debat te willen opentrekken; ik wil dit ook doen. Als ik mij zo mag uitdrukken, men moet de bluts tegen de buil stellen. Op een zeker ogenblik hebben wij in moeilijke omstandigheden voorrang gegeven - ook ten voordele van een instelling van uw stad - aan het decreet van 1991 betreffende de culturele centra. In de mate van het mogelijke hebben wij in een moeilijke budgettaire periode getracht onze verantwoordelijkheid op te nemen. Op basis van het nieuwe decreet van mijn voorganger, hebben heel wat gemeenten de voorbije jaren erkenningen gekregen en daarvoor bijkomende personeelstoelagen en een verhoging van de werkingskosten ontvangen.

Wij hebben ook - en ook uw stad zal zoals zovele steden in Vlaanderen daarvan hebben kunnen genieten - het decreet op de decentralisatie van het jeugdwerk uitgewerkt, wat voor grote steden een belangrijke verhoging van ontvangsten uit de Vlaamse Gemeenschap betekent.

Wanneer men de zaak opentrekt, moet ook worden nagegaan welke elementen in de cultuurpolitiek ten voordele van gemeenten zijn genomen. In het verleden kenden wij een bepaald systeem. Het kon ook niet anders; er waren inderdaad de fameuze crisisbesluiten waar tot dusver een aantal steden en gemeenten die hun verplichting van in den beginne hadden opgenomen, in een bijzonder scheefgetrokken situatie te-

rechtkwamen, te meer daar er ook geen investeringstoelagen voor de gemeenten meer waren ingeschreven.

De uitrustingsstoelagen zullen niet worden afgeschaft. Alleen zullen de middelen in de toekomst wat meer worden gespreid. Trouwens, wij hebben de kredieten toch verdubbeld. In een jaar tijd hebben wij het geheel van de kredieten voor de openbare bibliotheken met 10 procent verhoogd. Met andere woorden, het is niet de bedoeling van deze regering en van deze minister van Cultuur om de slagkracht van het bibliotheekwezen in Vlaanderen, dat de laatste jaren zo sterk is toegenomen, te verminderen, integendeel. Voor de toekomst is de beheersbaarheid van de kredieten - zoals trouwens ook in het onderwijs het geval is - bijzonder belangrijk. Vandaar dat wij deze oplossing hebben verkozen in overeenkomst met de vier partijen die altijd het bibliotheekdecreet in Vlaanderen hebben geschraagd.

Met redenen omklede motie

De voorzitter : Door mevrouw De Maght werd tot besluit van deze interpellatie een met redenen omklede motie aangekondigd. Ze moet uiterlijk 24 uur na de sluiting van de vergadering zijn ingediend.

De Raad zal zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten.

— *Het incident wordt gesloten om 14.44 uur.*

HANDELINGEN

De handelingen zijn het woordelijk verslag van de plenaire vergaderingen en van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties.

Ze worden in twee edities uitgegeven :

- de eerste, met witte kaft en het embleem van de Vlaamse Raad in goudkleur, bevat de handelingen van de plenaire vergaderingen ;
- de tweede, met witte kaft en met onderaan rechts de letter C met een chronologisch volgnummer, de vermelding van de commissie met het volgnummer van de vergadering per commissie, bevat de handelingen van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties. Per commissie en per vergadering wordt een editie van de handelingen uitgegeven.

AZRV : Commissie voor de Algemene Zaken, het Reglement en de Verzoekschriften

BAAZ : Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden en Ambtenarenzaken

BEAG : Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden

CULT : Commissie voor Cultuur

EELW : Commissie voor Economie, Energie, Landbouw en Werkgelegenheid

FIBE : Commissie voor Financiën en Begroting

HROL : Commissie voor Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting

LENA : Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud

MEDI : Commissie voor de Media

ONVW : Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid

OPWV : Commissie voor Openbare Werken en Vervoer

SAMW : Commissie voor Samenwerking

WEGE : Commissie voor Welzijn en Gezondheid